

Jeg var ude at holde oplæg lige før sommerferien på lægekonsulenternes kongres, og det var meget interessant. F.eks. kom der sådan nogle bemærkninger som: Vi ved da godt, hvis vi vil have en bestemt erklæring, hvad det er for speciallæger, vi skal henvende os til.

Det vil sige, at man shopper. Hvis man på forhånd ved, at der er et menneske, man ikke vil give en pension, så ved man, at i x-købing er der en rå børste, der er speciallæge, og henviser man en, der har fibromyalgi eller whiplash, eller hvad ved jeg, til ham, så ved man, at vedkommende ikke anerkender de dér sygdomme som pensionsberettigede, og så henviser man bare til ham.

Det er også sådan nogle problemer, jeg synes, man skal lade være med at skøjte for let hen over.

Det synes jeg at hr. Flemming Oppfeldt fra Venstre gjorde. Jeg synes sjældent, jeg har hørt en Venstre-tale, der i den grad var præget af mottoet »systemet før mennesket«, og »systemet har altid ret«. Jeg tror, at Venstre skal overveje at omformulere principprogrammet, hvis hr. Oppfeldts tale skulle være gældende for Venstres synspunkter. Det var i sandhed, at systemet altid har ret.

Jeg vil være meget optaget af under udvalgsarbejdet om forslaget at se dokumentationen for, at årsagen til styrtdykket i førtidspensioner fra 1998 til i dag havde noget at gøre med en bedre indsats. Jeg tror såmænd, at det havde noget at gøre med en anden refusionsprocent, og jeg tror, at det havde noget at gøre med, at mennesker bliver frataget retten til at søge pension og sådan nogle ting, men det kan vi jo være lidt optaget af, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Tak for en meget, synes jeg, forståelig tale fra hr. Jørn Pedersen, og for forståelse for, hvem det her drejer sig om.

Noget af det, som jeg synes har været overraskende i hele førtidspensionsdebatten, har jo været de mennesker, som jeg tror de fleste af os har mødt på møder rundtomkring, mennesker, der pludselig blev ramt af et eller andet, de ikke selv var herre over, en arbejdsulykke eller en sygdom. Det er pæne mennesker, ordentlige mennesker, der har levet et helt pænt, normalt liv, uden ring i næsen og uden store hunde og sådan noget, når de møder op til møder.

De bliver voldsomt overraskede, for de troede, at hvis de blev ramt af en ulykke, var der et system, der fangede dem op, og de bliver voldsomt vrede den dag, de finder ud af, at det sy-

stem eksisterer ikke. Derfor danner de foreninger rundtomkring. Jeg tror, at der i hver eneste større dansk købstad i dag eksisterer en førtidspensionsforening, men det gjorde der ikke før 1998. De er dannet, fordi der er mange mennesker, der har følt sig uretfærdigt behandlet, og det synes jeg at hr. Jørn Pedersen i sin ordfører-tale viste meget stor forståelse for.

Også tak til fru Pia Kristensen, som jeg synes holdt en klog tale om et velbegrundet forslag om kassekampen, der ofte giver problemer for de mennesker, der bliver ramt af den.

Kl. 18.45

Jeg synes også, at fru Margrethe Vestager holdt en tale med meget stor forståelse for, hvad det her er, også at problemet ikke er, at retningslinjerne ikke eksisterer. Vi sendte dem jo som allerede omtalt ud i 1998. Problemet er, at de ikke følges. Problemet er, hvad vi stiller op i de tilfælde, hvor de ikke følges, og hvor økonomien bliver langt mere afgørende end retningslinjerne.

Også tak til Enhedslisten for støtten og eksemplerne fra det virkelige liv på mennesker, der rammes.

Fru Tove Videbæk – sådan hørte jeg hende – var også meget tilfreds med forslaget, men synes, at vi skulle have taget det op under sådan mere stilfærdige former. Det kan man jo altid diskutere. Jeg synes selv, det er meget rart at møde op til et møde, hvor man ved, at man har et flertal bag sig. Så kan man ligesom optræde lidt mere selvsikkert under mødets forløb, end hvis man er usikker på, hvor folk står.

Jeg ved jo, at socialministeren evner at lytte meget godt, og jeg er helt sikker på, at ministeren under førstebehandlingen har konstateret, at der er et flertal, og derfor er det selvfølgelig en opgave at sikre, at de her ting nu bliver skubbet på plads.

Vi kommer meget gerne til et møde, og vi er glade for, at vi ved, at det er med et solidt flertal i ryggen. Det er jeg helt sikker på socialministeren også er meget opmærksom på.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør ind-